

Sosialistipuolueen rakenne ja sosialistiosastojen käytännöllinen toiminta

I.

Sosialistinen toiminta rakentuu puhtaaseen luokkataisteluoppiin perustuvalla periaatteella, joka asettaa työläisten suoritettavaksi kaksi päätehtävää: perimäisenä tehtävänä yhteiskunnallisen vallankumouksen suorittamisen, jolla kukistetaan kapitalistiluokan valta; ja välillisenä tehtävänä kaikkien sellaisten parannusten hankkiminen, jotka hyödyttävät työväenluokkaa jo tänäpäivänä ja edistävät sen tustelua päämäärän saavuttamiseksi, ja jotka voidaan voittaa omalla luokkavoimalla. Sosialistinen periaate selittää, että työväenluokan vapauttaminen voi tapahtua vain työväenluokan itsensä kautta. Sentähden välillistenkin parannuksien voittaminen täytyy perustua luokkataisteluun, siis työväenluokan omaan toimintaan ja voimaan.

Sosialistinen liike työväenluokan luokkataisteluun perustuvana on joukkoliikettä mitä laajimmassa ja kansanvaltaisimmassa merkityksessä. Ollakseen tämä joukkoliike tuloksia tuottavaa, täytyy sen olla järjestettyä joukkoliikettä ja vielä mitä täydellisemmin ja järkipäisemmin järjestettyä. Sosialistinen liike sisältää siis periaatteensa ohella järjestetyn toiminnan, järjestön. Periaate ja sille muodostuva sosialistinen ohjelma sekä järjestö ja sen toiminta ovat molemmat välttämättömiä osia sosialistisessa liikkeessä. Jos toi-

nen näistä puuttuu, niin laajinkin joukkoliike menettää sosialistisen merkityksensä.

Kaikkialla, missä kapitalistisen järjestelmän vaikutuksesta on luokkavastakohtat kärjistyneet, on työläisten tehtävänä ollut perustaa luokkataistelujärjestö ja laatia sille sosialismin periaatteeseen perustuva ohjelma. Jos tässä ei ole onnistuttu, ei osattu tulkita periaatetta oikein tai ei ole kyetty rakentamaan järjestön rakennetta oikealla tavalla, niin seurauksena on ollut järjestön hajoaminen ja uuden järjestön muodostuminen. tarkoitustaan vastaavalla ohjelmalla ja järjestörakenteella.

Siten on käynyt m. m. Amerikassa. Yhdysvaltain sosialistipuolue perustettiin v. 1901 kun entinen sosialistipuolue "The Socialist Labor Party" ei kyennyt suorittamaan vallankumoukselliselle sosialistijärjestölle kuuluvaa tehtävää. Parhaana todistuksena siitä, että Yhdysvaltain Sosialistipuolue kykenee täyttämään sille kuuluvan tehtävän, vallankumouksellisen köyhälistön kokoojana ja yhtenäiseksi luokkataistelijajoukoksi saattajana, on se, kun se on 14 vuoden kuluessa kyennyt perustamaan sosialistiosastoja kaikkiin huomattavampiin paikkoihin ympäri maata, jäsenmääränsä kohottanut lähes sataantuhanteen, saanut vaaleissa ju toista miljoonaa ääntä ja ottanut osaa tavalla tai

toisella kaikkiin huomattavampiin taisteluihin työläisten ja kapitalistien välillä.

Kajoamatta tällä kertaa periaatteelliseen puoleen pitemmästi, tarkastakaamme puoleen sisäistä rakennetta.

Yhdysvaltain Sosialistipuolueen perusyksikkönä ovat sosialistiosastot, joita perustetaan jokaiseen kylään, kauppaan ja kaupunkiin, missä työläiset ovat jo niin valveutuneita, että he hyväksyvät puoleen ohjelman ja käytännöllisen toiminnan. Suurempiin kaupunkiin perustetaan useampia osastoja jäsenten toiminnan helpottamiseksi. Jos suuressa kaupungissa olisi vain yksi osasto, niin tekisi se pitkien matkojen ja suuren jäsenmäärän vuoksi toiminnan kömpelöksi ja hitaaksi. Mutta että useampien osastojen olemassaolo ei saattaisi minkäänlaista kahnausta, ristiriitaisuutta ja toiminnan laiminlyömistä osastojen välille, perustetaan näiden osastojen yhteinen kaupunkijärjestö (Local). Osaston toimintaan, josta seikkaperäisempi seostus seuraa jälempänä — voivat ottaa jäsenet välittömästi osaa, kun osastoon kuuluvat jäsenet tavallisesti asuvat niin lähellä, että he voivat suuremmitta vaikeuksista persoonallisesti saapua kokouksiin y. m. tilaisuuksiin. Sitävastoin koko kaupunkia käsittelevän järjestön (localin) kokouksiin ja toimintaan eivät voi läheskään kaikki jäsenet ottaa osaa, joitakin erikoistapauksia lukuunottamatta. Sen estää suurissa kaupungeissa, kuten esim. New York, pitkät matkat ja suuri jäsenmäärä. Senvuoksi täytyy luopua välittömästä osanotosta ja hoitaa asiat välillisesti, edustajien kautta. Näistä edus-

tajista, joita jokainen osasto saa valita jäsenmääränsä perusteella, muodostuu kaupungin keskuskomitea (City Central komitea). Tämän huolena on pitää silmällä, että kaikkien kaupunkijärjestöön kuuluvien osastojen toiminta on yhdenmukaista, huolehtia agitatsioonityön suorittamisesta, järjestää kaikki vaaleja koskevat asiat, y. m. s.

Kaupunkijärjestön yläpuolella on kauntijärjestö, joka muodostuu kaikista kuhunkin kauntiin kuuluvista osastoista. Tämänkin toiminta järjestetään edustuksellista tietä, sillä vielä pienemmät mahdollisuudet ovat kauntijärjestön kokouksiin jokaisen jäsenen osanottoon kuin kaupunkijärjestön. Tällä järjestöllä on tehtävänä koko kauntia käsittävästi kaikki ne asiat mitä kaupunkijärjestöllä kussakin kaupungissa. Käytännöllistä toimintaansa varten valitsee järjestö kauntikomitean joko yhdeltä tai useammalta paikkakunnalta.

Kauntijärjestöjen yläpuolella on valtiojärjestö, jolla on täydellinen itsemääräämisvalta jäsentensä ylitse koko valtiossa, jopa niin pitkälle, että sen ylitse ei pääse kunnolleen koko puolueenkaan valta. Valtiojärjestöjen ylimpänä määrääjänä on valtiojärjestön jäsenten yleisäänestys, sitä alempana valtiojärjestön edustajakokous, johon edustajia saavat valita jokainen osasto eri valtioissa eri sensuksen mukaisesti. Yleisäänestysten ja edustajakokousten päätösten toimeenpanijoiksi valitsevat jäsenet, tavallisemmin yleisäänestyksellä, valtiokomitean, jonka jäsenet valitaan eripaikkakunnilta, ja toimeenpanevan komitean tavallisemmin siltä paikkakun-

nalta missä valtiojärjestön keskusvirasto sijaitsee. Näillä komiteoilla on määräämisvalta koko valtiojärjestön asioista edustajakokousten ja yleisäänestysten väliajoilla.

Valtiojärjestöjen edustajakouksissa tarkistetaan valtiojärjestön peruslaki, vaaliohjelma, nimitetään ehdokkaat koko valtiota käsittäviä vaaleja varten, päätetään agitatsioneyöstä niin suullisesta kuin kirjallisestakin, määritellään toimintatavat, päätetään verojen suuruudesta, y. m. koko valtiojärjestöä koskevista asioista. Tavallisesti vielä alistetaan ainakin tärkeimmät päätökset yleisäänestyksellä jäsenten hyväksyttäväksi tai hyljättäväksi.

Valtiojärjestöt muodostuvat sitte Yhdysvaltain sosialistipuolueen. Yleispuolueenkin ylimpänä määrääjänä on jäsenistö yleisäänestyksellään. Jokainen osasto saa esittää puolueen ohjelman ja sääntöjen sisälle kuuluvan minkälaisen asian tahansa yleisäänestykselle, joka jos saa tarpeellisen kannatuksen, alistetaan jäsenten ratkaistavaksi yleisäänestyksellä. Tämän lisäksi pidetään edustajakokouksia, joissa tarkistetaan puolue- ja vaaliohjelma, perussäännöt, päätetään menettelytavasta, agitatsioneyöstä, verojen suuruudesta, y. m. koko puoluetta koskevista asioista. Edustajakokouksia pidetään joka neljäs vuosi. Mutta näiden väliajoilla kokoontuu kerran vuodessa kansalliskomitea, johon kuuluu nykyään yksi edustaja jokaisesta valtiosta, sekä lisäksi yksi edustaja jokaiselta 3,000 jäsentä kohti. Kansalliskomitean kokouksella on aloiteoikeus peruslakimuutoksiin ja yleensä kaikkiin puolueen asioi-

hin nähden, päättää puolueen virallisen sanomalehden julkaisemisesta, valitsee kansallistoi-
meenpanevan komitean, puolueen sihteerin, j. n. e. Kansallistoi-
meenpaneva komitea hoitaa puolueen asioita näiden ylempien määrääjien kokousten ja äänestysten väliajoilla.

Yhdysvaltain Sosialistipuolue kuuluu kansainväliseen liittoon, johon se valitsee jäsentensä yleisäänestyksellä sekä sihteerit, vakinaiset edustajat että kansainvälisiin kongresseihin edustajat.

Tällaisella rakenteella kokoa sosialistipuolue kaikki kapitalismia vastaan taistelevat työläiset yhdeksi joukoksi, joka kykenee monilukuisuudestaan ja kaukana toisistaan asumisesta huolimatta taistelemaan yhdistynein voimin kapitalistiluokkaa vastaan. Ilman tällaista järjestöä olisi luokkataistelumme mahdotonta. Tässä rakenteessa on vielä korjaamista paljonkin ja ne aikaa voittaen korjataankin, mutta nykyiselläänkin ollen se vastaa parhaimmin kuin mikään muu järjestö Amerikan luokkatietoisien työläisten tarpeet.

Pahimpia epäkohtia yleispuolueemme rakenteessa on valtiojärjestöjen liian suuri itsensä määräämisoikeus (autonomia) ja liian laajalle ulottuvat yleisäänestykset. Kuten jo aikaisemmin on mainittu, on kullakin valtiojärjestöllä täydellinen määräämisvalta jäseniensä ylitse ja valtiota koskevissa asioissa yleensä. Tässä joudutaan usein ristiriitaan. Jossakin valtiossa on enemmistönä sellaista mielipidettä omaava jäsenistö, joka mielipide ei saa koko puolueen jäsenten enemmistön kannatusta ja joka voi olla koko puolue-

eelle vahingollinen. Mutta ilman valtiorjärjestöä hajottamatta, tälle joukolle ei voi puolueen ylemmät organit nykyisin mitään. Jos sitävastoin olisi yleispuolueella kaikkien valtiorjärjestön sisäisten asioiden ylin määräämisvalta, niin monet valtioiden sisäiset riidat saataisiin ratkaistua puoluetta paremmin hyödyttävästi. Tästä samasta seikasta johtuu m. m. sekin, että useat valtiot valtioina pääsevät esim. kansalliskomitean kokouksissa määräämään paljoa suuremmalla vallalla kuin mitä heidän jäsenmääränsä muutoin edellyttäisi.

Samoin puolueen toimintaa häiritseväksi muodostuu rajaton yleisäänestys-oikeus. Puolueen päätöksiä vastaan tappelevat aiheet pääsevät jarruttamaan toimintaa milteipä loppumattomiin, kun edustajakokouksienkin päätökset alistetaan niin valtioissa kuin yleispuolueessakin yleisäänestyksellä hyväksyttäväksi, vieläpä muutosesityksienkin tekemistä varten. Siinä joudutaan usein tuhmaamaan varoja tuntuvasti aivan suotta ja kerkiääpä joskus tulla toinen edustajakokouksin ennenkuin edellisen edustajakokouksen päätökset on saatu käyttökuntoon. Mutta niin tästä kuin edellisestäkkin epäkohdasta päästännee, kun puolueemme jäsenistö suuremmassa määrässä tulee havaitsemaan niiden tuottaman hankaluuden. Silti, vaikka nämä kohdat muutetaankin tarkoitustaan vastaavammiksi, ei tarvitse kansanvaltaisuus puolueestamme hävitä, eikä se koskaan häviäkään. Vallattomuus ja kaikenlainen jarrutus ei ole kansanvaltaisuutta, vaan tulee siitä kansanvaltaisuuden irvikuva.

Mutta Yhdysvaltain Sosialistipuolue ei rajotu kokoamaan yksinomaan englanninkieltä puhuvaa työväestöä sosialismin lipun alle. Se kokooa myös eri kieltä puhuvat kansallisuudetkin. Se tapahtuu kielijärjestöjen kautta. Ensimmäisenä perustettiin suomalainen kielijärjestö ja on se voimakkain kaikista nykyään toimivista kielijärjestöistä puolueessamme, käsittäen lähes viidennen osan koko puolueen jäsenistöstä.

Kielijärjestöjen tarkoituksena on tehdä kunkin kansallisuuden omalla kielellä mahdollisimman voimakasta agitatsionia. Tässä suhteessa on kielijärjestöillä täydellinen itsemääräämisoikeus, lukuunottamatta sitä, että agitatsionin täytyy olla yleispuolueen periaatteiden ja hyväksymien menettelytapojen mukaista. Mutta jäseniänsä nähden kielijärjestöillä, ikävä kyllä, ei ole määräämisvaltaa, vaikka niillä se pitäisi olla paljoa suuremmalla syyllä kuin valtiorjärjestöillä, vaan ovat kielijärjestöt valtiorjärjestöjen määräämisvallan alaisia. Useinkaan eivät englanninkieliset toverimme parhaalla tahdollaankaan voi kylliksi syventyä kielijärjestöjen jäsenten keskinäisiin erimielisyyksiin, josta on seurauksena, että yleispuolueeseen saa kuulua valtiorjärjestön myötävaikutuksella sellaisiakin jäseniä, jotka eivät hyväksy puolueen periaatteita eikä menettelytapoja, vaan ovat kuitenkin kylliksi halpamielisiä pysyäkseen puolueessa hajotustyön tekemistä varten, kuten on ollut asian laita eräiden suomalaisten osastojen kanssa. Mutta ajan kanssa tämäkin epäkohta korjaantuu, kunhan englanninkieliset toverimme tulevat huomaav-

maan kuinka suunnatonta vauriota moiset moninaamaiset harrastajat tekevät ei ainoastaan kielijärjestöille, vaan samalla koko puolueelle. Sitä aikaa voimme jouduttaa tutustuttamalla englanninkielisiä tovereitamme näihin seikkoihin.

Kielijärjestöt muodostuvat kaikista niistä osastoista, jotka kielellisten syiden tähden haluavat yhtyä kielijärjestöön. Jokaisen ajattelevan toverin ja järkipäisestä sosialismin levittämistä harrastavan sosialistiosaston täytyy kuulua omaan kielijärjestönsä, sillä vaikka joku jäsen esim. suomalaisessa osastossa ymmärtäisikin englanninkieltä, niin koko jäsenistö ei voi silti seurata kaikkia yleisänessyksiä, päätöksiä, kiertokirjeitä, sanomalehtiä, puhujia, y. m. englanninkielellä ja siitä olisi silloin ehdotonta vauriota sosialistiselle toiminnalle. Eikä englanninkieliset organisoeraajat, joita osasto saisi ylemmiltä organeilta kuuluessaan suoraan englanninkieliseen valtiojärjestöön, voisi tehdä niin tarkoitustaan vastaavaa agitatsionityötä kuin voivat tehdä kunkin kielijärjestön organisoeraajat ja luennoitsijat kuulijoiden omalla kielellä puhuessa. Ilman kielijärjestöjä ei myöskään olisi mahdollista pitää pystyssä sanomalehtiä, jotka kunkin kansallisuuden omalla kielellä selittävät asioita. Näiden syiden vuoksi on vielä kielijärjestöjen toiminta välttämätöntä.

Kielijärjestöt muodostavat sillällään omat tarpeelliset organinsa, kuten S. S. Järjestö, piiri- ja aluejärjestönsä, joiden kautta harjoitetaan agitatsionia ja hoidetaan tarkoitustaan vas-

taavalla tavalla kielijärjestön asioita. Kuten täsmällisemmin nämä eri organit toimivat ja kuta paremmin ne vastaavat maantieteellisiä eroavaisuuksia, sitä lähemmäksi päästään kutaakin agiteerattavaa työläistä ja sitä laajemmaksi koko järjestötoimintamme paisuu. Siten koontuvat kaikki riistetyt työläiset kieli-, kansallisuus-, rotu-, uskonto-, y. m. eroavaisuuksista huolimatta taistelemaan yhteistä vihollista, kapitalismia vastaan. Tällaisen järjestörakenteen kautta on vain mahdollista työläisten luokkataistelu niin päämääränsä, yhteiskunnallisen vallankumouksen kuin välillisten parannuksienkin saavuttamiseksi.

Mutta samalla on muistettava, että parhaimpaan järjestörakenteen ilman järjestettyä kuria ei vastaa tarkoitustaan. **Järjestetty joukkotoiminta on mahdollista vain sen kautta että aina enemmistö määrää ja vähemmistö alistuu noudattamaan enemmistöllä tehtyjä päätöksiä ja säädettyjä sääntöjä.** Jos tätä ei noudateta, niin parhaimkin järjestö rakenne menee pirstaleiksi ja järjestetyn toiminnan tilalle tulee epäjärjestys, anarkia, jolloin myöskin häviää se voima, minkä työväestö yhteenliittymisen kautta omaa. Juuri tämän tähden alistuvat kaikki järkipäiset sosialistit puolueessaan kulloinkin vallitsevaan järjestörakenteeseen, sääntöihin ja päätöksiin, vaikkapa ne eivät kaikistellen vastaisikaan kaikkien jäsenten kehittyneimpiä vaatimuksia. Vain tietämättömät työläiset tai kapitalistien palkkaamat provokaattorit tappelevat vastaan, huutaen äänensä käheäksi puolueemme porvarillisuudesta, y. m. s.